

Abstrakt (česky)

Diplomová práce se zabývá problematikou spolupráce mezi uvádějícím a začínajícím učitelem na současných školách. Cílem bylo zjistit kvalitu této spolupráce z pohledu obou zainteresovaných subjektů, přičemž hodnocení kvality vycházelo z doporučení Národního pedagogického institutu (NPI).

Teoretická část práce se věnuje definici pojmů začínající a uvádějící učitel a popisuje podporu, kterou začínající učitelé potřebují při nástupu do praxe. Empirická část obsahuje předvýzkum a vlastní výzkum, který je proveden kvalitativním designem. Předvýzkum zahrnuje rešerši zahraničních výzkumů zaměřených na aktivity a podpůrné činnosti během adaptace, které jsou považovány za efektivní.

Vlastní výzkum realizovaný za použití polostrukturovaných hloubkových rozhovorů se šesti začínajícími a šesti uvádějícími učiteli popisuje očekávání uvádějících a začínajících učitelů od vzájemné spolupráce, konkrétní podoby této spolupráce, vnímané přínosy a negativa, vliv osobnostních a profesních dovedností na průběh adaptace a překážky, kterým uvádějící a začínající učitelé čelí.

Výsledky ukazují, že spolupráce mezi začínajícími a uvádějícími učiteli je realizována v souladu s doporučeními NPI s určitými výhradami. Adaptace se ve většině případů řídí adaptačním plánem, zatímco jiné doporučené dokumenty jsou využívány méně. Mezi nejčastěji využívané metody a formy spolupráce patří konzultace, hospitace, náslechy a sdílení. Za nejpřínosnější jsou považovány psychická podpora, pomoc při komunikaci s rodiči, příprava hodin a pomoc s administrativou. Větší význam osobnostním vlastnostem přisuzují pouze začínající učitelé, ale pozitivní spolupráce je vnímána oběma tehdy, pokud si oba učitelé lidsky sednou. Hlavní zjištěnou překážkou je časová vytíženost obou účastníků adaptace.